

[Jesper Simonsen.]
seender, og derfor maa man hilse med Tilfredshed ethvert Skridt, der gøres fremad i Retning af at lette Samarbejdet. Der er, saaledes som Konventionerne er affattet, taget de fornødne Forbehold paa Omraader, hvor der kunde være Betænkelighed af nogen Betydning ved den Frihed, som tilsigtes indført ved Konventionerne, og derfor kan man med fuld Tryghed og Tillid gaa med til at ratificere dem. Jeg skal med disse Ord anbefale, at Bemyndigelsen dertil gives.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti spurgte, om denne Forhandling med det udenrigspolitiske Nævn var fornøden for alle tre Konventioner eller kun for Hovedkonventionen. Jeg kan svare, at min Opfattelse af de Forhandlinger, der har fundet Sted med det udenrigspolitiske Nævn, som jeg den Gang var Medlem af, var denne, at en gentagen Forhandling kun er nødvendig for Hovedkonventionens Vedkommende, saa hvis der ikke skulde fremkomme noget særligt Ønske fra det udenrigspolitiske Nævn, vil jeg mene, at dette er fuldkommen tilstrækkeligt, og det har jo den praktiske Fordel, at man saa ikke behøver at sammenkalde Nævnet paa et ubejligt Tidspunkt, idet det kun er for Hovedkonventionen, Fristen er sat helt til den 30. September.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der blev gjort af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti om argentinsk Kød, maa jeg tilstaa, at jeg ikke føler mig overbevist om Betydningen af den paagældende Bestemmelse, men i hvert Tilfælde vil der, saaledes som Forholdene nu ligger, ikke komme til at foreligge noget Problem i Forbindelse med denne Konvention og det argentinske Kød, idet Argentina ikke er medlem de Stater, der deltager i disse Aftaler.

Fraenkøl: Den højtærede Udenrigsminister har misforstaaet mig. Jeg talte ikke om argentinsk Kød, jeg talte om oversøisk Kød; der er mange andre Steder end Argentina, hvorfra man sender Kød til Europa, og jeg kan ikke se rettere end, at vort Indførselsforbud maa falde i Henhold til Artikel 4 i Overenskomsten. Men, som sagt, dette skal ikke forhindre mit Parti i at stemme for Konventionen; jeg gør kun opmærksom paa det, det synes jeg er en Pligt, man har overfor dem, der har Interesse i dette Forhold, saaledes at de ved, hvad det er, de gør.

Hermed sluttede Forhandlingen.

De tre Sagers Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 12. December 1928 i Nankang afsluttet midlertidig Venskabs- og Handelstraktat mellem Danmark og Kina med dertil hørende Noteveksling og Deklarationer.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg C. Sp. 1195).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Siden den Tid, for omtrent 100 Aar siden, da en nærmere Forbindelse mellem Europa og Kina begyndte, har Kina ladet sig binde eller maattet lade sig binde overfor en Gruppe europæiske Stater ved en Række Traktater, som er af anden Karakter end de Traktater, der sædvanligt afsluttes mellem Staterne. Kina har maattet gaa ind paa, at denne Gruppe af Aftaler ikke rummede den sædvanlige Opsigelsesret; der fastlagdes i Aftalerne meget snævre Grænser for de Toldsatser, som Kina var berettiget til at indføre, og de indeholdt tillige Bestemmelser om, at Kina ikke havde Jurisdiktionsret over dem af de paagældende fremmede Staters Undersaatter, som levede paa kinesisk Omraade.

Denne Gruppe af Traktater har naturligvis længe været Genstand for megen Uvillie i Kina, og efter at den nye nationale Bevægelse er brudt igennem i Kina under de sidste Aars urolige Forhold, har Bevægelsen mod hele denne Traktatgruppe vokset sig overordentlig stærk. Efter at de paagældende Bevægelser har faaet Overtaget i den kinesiske Ledelse, har man da ogsaa stillet sig paa det Standpunkt, at man ikke har villet anerkende Traktaternes Berettigelse, ikke har villet anerkende, at man var bundet til ikke at opsig dem. De forskellige interesserede Stater har i større eller mindre Omfang maattet bøje sig for denne Betragtning og er gaaet ind paa Forhandlinger med Kina.

For Danmarks Vedkommende har man ogsaa fulgt denne almindelige Bevægelse. Vi havde med Kina en Traktat af 1863 af